

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 9569

гр. София, 06.12.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в закрито заседание на 06.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

като разгледа дело номер **6152** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по искане на процесуален представител на изпълнителен директор на НАП, за намаляване размер на присъдени в полза на „Ц.Б.С. – 2009“ ООД разноски по настоящото дело. Искането е за намаляване на разноските до 500 лева, по причина, че производството е по дело без материален интерес, не представлява правна и фактическа сложност и е приложима съдебна практика, въведена с определение № 5322 от 02.06.2022 г., постановено по адм. дело № 4686/2022 на ВАС.

В срока за отговор от „Ц.Б.С. – 2009“ ООД е направено възражение: делото е с фиксиран материален интерес, защото се оспорва незаконосъобразен административен акт на молителя, с който се утежнява положението на търговеца с възлагане за незаконосъобразно плащане на такса в размер на 100000 лева, която е недължимата по наложената от ВАС съдебна практика; в случая, търговското дружество е защитило правата си, затова да не плаща тази такса, което би засегнало имущественото му положение; сумата от 4236 лева е определена по реда на чл. 8, ал. 1 от Наредба № 1/2004 г. на ВАДВС за минималните размери на адв. възнаграждения, в действаща към плащането редакция / адв. възнаграждение + ДДС върху сумата за това възнаграждение/ Намаляването на тази сума, платена от ответника по молбата не е основателно, защото платеното адв. възнаграждение не е прекомерно и необосновано завишено, а съобразено с правна норма, която указва, че предвиденото минимално възнаграждение не може да бъде намалявано; соченото от молителя определение на ВАС било изолиран случай, като се сочи практика на АССГ .

Съдът, като взе предвид доводите на страните, прие следното.

Молбата е процесуално допустима и неоснователна. Искането на ответника в това производство, жалбоподател в основното е уважено по направено искане за присъждане на разноски и приложен списък по чл. 80 от ГПК, ар. чл. 144 от АПК. От страна на молителя не е направено възражение за прекомерност на претендираното

като разноси пратено адв. възнаграждение.

Съгласно разпоредбата на чл.248, ал.1 от ГПК в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо- в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или измени постановеното решение в частта му за разноските.

Съдебните разноси са разходите, които страните правят по воденето на делото и се дължат от страната, която с поведението си е причинила възникването на съдебния спор. Разноските са три вида: заплатени такси, разноси по производството и възнаграждение за един адвокат (чл. 78, ал. 1 ГПК). В случая, спорни са присъдените разноси за адв. възнаграждение. Съдът не приема, че разноските следва да се определят в размера на 500 лева, по чл. 8, ал. 3 от Наредбата в предходната редакция. Настоящият съдебен състав счита, че изложеното в молбата не обосновава различен от изложения от съда в решението извод относно размера на дължимите разноси от страна на ответника в настоящата хипотеза. Спорният въпрос е дали размерът на адвокатското възнаграждение следва да бъде определен като за административно дело с определен материален интерес или в като за такова без определен материален интерес. В тази връзка, както е видно от цитираната от страните практика на ВАС, същата е противоречива. По разбиране на настоящият съдебен състав настоящото дело е с определен материален интерес, доколкото спорът по делото е свързан с това дали определена сума, предмет на оспорения акт, следва да бъде върната на платеща. При прости сметки е установено, че платеното адв. възнаграждение е в минимален размер по правилата на чл.8, ал.1, вр. чл.7, ал.2, т.4 от Наредба №1, която в редакцията ѝ преди последното изменение.

От изложеното следва, че молбата за изменение на решението на съда в частта за разноските, е неоснователна и се отхвърля.

Водим от гореизложеното и на основание чл.248, ал.3 ГПК, във връзка с чл.144 АПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ молбата на Изпълнителния директор на Националната агенция за приходите, депозирана чрез пълномощник, за изменение на решение № 6366/31.10.2022 г., постановено по настоящото дело в частта му за разноските.

Определението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните.

съдия: